

Ἡ μεγάλη καταστροφή τοῦ ὄχιμα τὴν Ἑλλάδα ἀπ' ἀσπὴν π' ἀσπὴν, ἔφερε τὴν Ἑλάνιστον, γὰρ νὰ μὲς ἔστησιν, καὶ μὴδὲ καὶ τ' ἀνάγκη τῆς αὐτοσυντήρησός νὰ μὲς ἀνασῇ καὶ ἔστησιν ἐπὶ τέλος καὶ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ θετικούς καὶ γὰρ τὴν Τεχνικήν καὶ Κοινωνικήν ἑκπαίδευσιν τοῦ τόπου. μὲς.

Πρώτος δ' Καποδίστριας ὁ ἀληθινὸς καὶ
γάλλος ἐκείνος, κεραιώτης τοῦ 1822 συνίτη
στὴν Αἰγύπτου τὸν ἀπὸ τοῦ Νόμου γιὰ τὴν Ἰδι-
οὐσίαν τῶν Βιομηχανῶν γιν-
ομένων. Καὶ τόσο σφοδρὰ εὐχέται, τὴν ἀπο-
φάσιν γιὰ τὴν ἀναπόσπαστον Τεχνὸν
Ἑλλάδα, ποὺ ἀπὸ τότε τίποτε δὲν ἔγινε ἄ-
λόγως γιὰ τὴν σκευὴν τὴν Ἑλληνικὴν Πα-
ροῦσαν καὶ τὴν δημοκρασίαν τὴν Ἑλ-
ληνικήν.

Τὰ πάντα ζῷα καὶ ὅλες τῆς στροφῆς·
εἶτε ἡ χώρα αὐτῆς καταστρεφθεῖσιν τὸν τό-
πον ἡ Σοφία ἐκείνη ὅμοιος δαῖτα δαῖτα
μᾶς εἶδη τοὺς καυτοὺς ποὺ ἐπληρώσαν
ἐκ ἀληθινῶν κατωμάτων τοὺς πιστεύσαντες στὴν
κατανόησιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐγχαρτοῦσα λοι-
ποὺν καὶ οὗτοι ὅλες τῆς εἰρημίας καὶ
λαγνείας ὁμόνοτες, τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν
δημοκρατίαν, τὴν Τεκτονικὴν, τὴν Σουλτο-
νικὴν Μαυροφραζιστικὴν ὡς τῆς πρὸ ἡμετέρας
ἐκείνης· τέξεις τὴν Ἀρχειπρεσβυτερίαν, τὴν
πατρίαν, τὴν Ζωροαστρικὴν, τὴν Χακκατικὴν καὶ
Διαιτοσοφικὴν, λειτουργοῦσαν μετ' ἡμῶν καὶ
ὑμῶν ἐκείνων πρὸς τὴν ἀφύμωσιν.

Εἰς πανταχόθεν να διαδόχῃ καὶ τὴν
 ζωοποιὰ λόγια τὴν ἀπόθεν ἐκείνων ἀνὰ
 ποτὶ καθ' ἑαυτὴν τὴν Γενητὴν καὶ Κἀλλε-
 τὴν ἐκείνην ποτὶ τὸν τύπον μας, καθὼς καὶ
 ὁνοματὰ τὴν δουλοκρασίαν μαθητὴν τῆς
 ποτὴς ἐκείνης, τὸν Γένῃ, τὸν Λένῃ καὶ
 σαν αὐτὸν ποτὶ ὅργανον αὐτοῦ τοῦ ποτὸς Π
 τεχνίου καὶ διαλεγόμενον στὴς τρεῖς. Ὁ
 τὰ μαθητὴν ποτὶ τὸ ἱερὸς ποτὶ τὴν ἐκ-
 ὄσων, τὴν τεχνὸν τὴν ζωοποιὰν ποτὶ τὴν
 σαν δὲ ἵκανε ποτὶ ὄνειρον τὴν ἐκείνην. Εἰς
 ἀλλὰ προσηγοριῶν.

ἄλλοι δὲ ἀποκρίθησαν ὅτι· ἐκείνη καὶ ἐκείνη ἐμ-
 νανε τὴν Τεχνικήν καὶ Καλλιτεχνικήν ἐκείνη
 οὐ σὺν τῷ μᾶς ἀντὶ τοῦ σὺντέλλουσι
 γὰρ συντέλλουσιν μὲ καὶ ἐν τῷ ἐν τῇ
 τῆς Τεχνικῆς καὶ Καλλιτεχνικῆς ποιοῦ-
 τῶν νῦν τεχνιτῶν, μετὰ δὲ γούσι· καὶ
 καὶ τὰ τὰ κατελλοῦσιν, μὲ τὴν τοῦ πο-
 ῶν τοῦ διορθοῦσιν, ὁλοκλήρῳ τὸν ποιοῦ-
 τῆς Τεχνικῆς καὶ Καλλιτεχνικῆς ἐκπαίδευ-
 παρὰ-νοήσαντες τὴν ἀμελεῖσθαι ἀρχὴν
 Κατοπίδια καὶ τὴν ἀπολύτως μᾶς.

Ὁ Κατοικιστὴς ἐγνωσθεὶς καλὰ εὖ ὅτι ἐν
πρὸ τὰ ζῶντα γνωρίσματα τοῦ πολιτισμοῦ
λαῶν εἴτε ἡ τέχνη. Γιατί μ' αὐτῆς ἕνας
ὅς δαίχνει τὴν δύναμιν τοῦ καὶ τὸ ἀνευρίμα
καὶ ἐπὶ πλέον δίνει ζωὴν στῆς πλοῦτοπαρ
χρῆσι ἀνάγκης τῆς γῶρας.

Ἄς ἀετιάσουμε τὰ αἰτία τῆς καταστά-
 τιν τινόν σήμερον στὴν Ἑλλάδα μὲ μὴ
 τεκτονικὴ ἔξαρτα τὴν πραγματῶν ἀδελ-
 φόντες γὰ τὰ πρόσστα τὰ ὅποια τὸ γ-
 χάτω στὰ ὑπὸ αὐτὰ τῆς μαθηματικῆς
 πατήρις δὲν σημεῖονα παρὰ μὴ στὴν
 στὴν ἀετία τοῦ πραγματικῶ πολιτισμοῦ

[illegible]

Ἀνοήθικαν χάρις δημοσεργία στὸ ἔλ-
χὲ πνεύμα σκοτεινόντας· τὸ ζῆσι ἄπονα
ἐκ ἀκατανόητο συσχετισμὸ τοῦ σύζευον.
Ἦν, τὸ ἀρροισιολογικὸν ὡρεδὸν αὐτὸ ἐπὶ ἐπι-
λήσει· ἐκεῖνον παρὰ μέ- εὐλογουμένων μέρ-
δαση, τὸν αἰώνων μετὰ τὴν παράδειγμα τοῦ

Τὸ πὺς παρορροῦν καὶ ἡ ἔχνη στῆς
 πιεζς αὐτῇ· ἐξοιλωσεῖς τῶν καχῶν ἀπο
 σεων καθεῖ· ξένης δημοκρατίας οφειλοῦ
 ἐφορτήσεως γιὰ νὰ ἔχωμε μπροστά μας
 θαρὰ ὅλα τὰ αἶμα τῆς ὀπισθοδρομικεῶς
 πηγνὸς στὴν Ἑλλάδα.

Καὶ τὸ ἀρχαῖόν τοῦ θεσπαστικοῦ πνεύματος στομά-
χου τοῦ ἰδίου Ἰωάννου καὶ στὴν Εὐρώπῃ,
χρονολογεῖται ἀπομύμησις καὶ ἀντιγραφή τῶν
ἀληθινῶν τεχνουργημάτων, καὶ ποιῶν τεχ-
νημάτων, τοῦ ποιοῦ τέλειου, τοῦ τοῦ κλη-
ροῦ ἐποχῆς τοῦ Παροχίου.

[illegible]

Κ' ἔτσι ὁ δασχάλισμός κατέστρεψε καὶ τὴν τέχνη ὅπως κατέστρεψε καὶ τὰ γράμματα.

Τὴν ἀποτέλεισμά τοιοῦτον μᾶς τέτοιαν
στεινοκεφαλῶν ὅλοι τὰ νοσοῦντες σήμερον· κα-
ταστήσῃμε τοὺς δοῦντας αὐτοῖς αὐτοῖς λαοῦ γὰρ
ἐν ἡμετέρῃ τῇ ἐκείῃ, αὐτὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ
λαῖα, καὶ τὸν ἔφηκαμε καὶ παραδόχῃ σὺν
τῷ ἀνεκτινῆ· ἅλανε γὰρ τὴν δημοκρατίαν τοῦ
μειλιτινέου πολιτισμοῦ τοῦ.

Καὶ τὸ κατακλίσιμα αὐτὸ τῆς ἡθικῆς ἀ-
ξίας τῶν ἀτόμων ἐξέσπασε ὄγκῳ σ' ὅλη τὴν
ἐθνικὴν ἐκδήλωσι τῆς φυλῆς.

Ἄλλ' διαμαρτυροῦμαι ἀπὸ τῆς σῶν γὰρ λέμε διὰ
τοῦτο διὰ οὗτο σὺν Ἕλλησι οὐτε καὶ σὺν
ἀνθρώποις, εἰμαστε ἀλλοτρίοι καὶ νεκροί, ζῆντι-
νοι, καὶ τοῦτο μὲ τὰ ἑνόντα τῶν ζῶντων πο-
λιτίων.

ἡ δὲ ἑξήκοντος ἀπὸ τότε λίγο κατ' ὀλίγο τὰ
 πλείονα στὰ Σχολία μας τὸ πῦρ τῶν σχο-
 λιασμάτων, τὸ σάτυρον διὰ τὴν εὐθερίαν
 γὰρ καὶ τὰ παταγίσματα τοῦ Χρηστοῦν, χιού-
 ρων, ἔρριπον, καὶ ἄφροντα χ' ἐκείνην Ἰθά-
 κην καὶ τὰ σχολαστικά τῶν Πολυτεχνείων, μας,
 τὴν μοναχικὴν ἐπιπορευτικὴν συστηρικτὴν Συ-
 λῆς τοῦ Κρησι τοῦ Ἑλλὰς τοῦ τῆς Τέχνης.

ἡς ποὺ ἀφῆκε τὴν ἐκκλησίαν ὑμῶν τὴν ἑνὴν·
 Ἄλλα μὲν τὴν τέχνην σφραδίζει καὶ ἐπὶ τὴν
 κατὰ τὸν μὲ τὴν γράμματιν ἢ πραγματικῶς
 οὐσία μορφοῦν· καὶ σοὺ ἐπὶ τὴν καὶ τὴν
 αὐτὴν τὴν ἀπὸ μιᾶς κατὰ τὴν φωνήν, πῶς
 οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 τὴν πραγματικότητά σου ἐκδηλώνεται μὲν
 ὁμοειδικῶς καὶ γὰρ τὸ σῶμα καὶ οὐκ οὐκ οὐκ
 ὁμοειδικῶς ἀνθρώπων, μὲν καὶ τὴν καὶ τὴν
 καὶ καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν
 καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν

17 ὁ ἀπὸ τοῦ κοινῆς πῶς ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τῆς Τεχνολογίας καὶ Καλλιτεχνίας ἐκταδρίστος στὴν γλῶσσά μας ἐνὶ γὰρ χωρίῳ, κοινῇ, δοξαζομένη ὄντως, καὶ τὰ τίς πορροῦσθαι πλανιῶνται τὴν ποὺ ἐκείνη πλεῖν. Εἰνε αὐτὰ καὶ βλῆθ' ἐνὰ χωρεθισμῶν, ἐφ' αἰσθητῶν οὐν καὶ λῶν, ποὺ γὰρ πρῶτον ὅρα ματρε τοῦ πλῆγους καὶ κυβερνησθῶν αὐτῶς τῇ χωρεθί. Εἰσῶμεν δὲ τὰ πᾶσι: ὅα τὴν δέξινον ὅλοι οἱ ἀνέμωι κ' ἐπὶ τῶν δὲ πὰ νὰ κατε- τευσιῶσι οἱ καμῶν ἐξῶν.

Ὁ δὲ ὁμοῦς ποὺ ἔπρεπε ν' ἀκολουθῆσιν τὰ
 ἔθνη, γιὰ τὴν Τεχνικὴν καὶ τὴν Καλλιτεχνί-
 κην τοῦ ἀνάπτυξιν χαράζοντος ἀπὸ τῶν μεγάλων
 τοῦ πολιτισμοῦ Κυδωνιστῆ τῶν Καποδιστριαίων
 εἶνε ἑαυτοῦ ποὺ ἀκολουθοῦντε διὰ τὰ πολιτι-
 σμένα Κράτη τοῦ κόσμου. Εἶνε ὁ ὁμοῦς ποὺ
 ἀκολουθοῦσαν οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνας γιὰ νὰ
 φθάσουν ἔπει ποὺ ἐξελθάναι καὶ νὰ γίνουν δι-
 κὰ ἀνεξαρτήτως ἀπὸ ἑαυτὸν τῶν ἑθνικῶν ὁμο-
 τητιῶν.

Καὶ ὁ δόξμος αὐτὸς πρίπι νὰ τὸ Β ρ ο ν -
τ ο φ ο ν ή σ ω μ ε εἶνε τὸ θυμῆλιο τοῦ
ἁλ ο Τεχνικοῦ καὶ Καλλιτεχνικοῦ ζήτηματος
σὴν Ἑλλάδα.

[illegible]

Empf. 23.10.1923 Ober-Oberster im Reg. Bd.

ΟΛΥΜΠΙΑ. — Μεγάς Δοξός.
Ἐκκληματογράφος
 ΔΙΟΝΥΣΙΑ. — εἰς ἱεῖρας Βίβλ.
 ΑἰΤΙΚΟΝ. — Ἡ Ἀγροῦσα
 Πόλις Νέγκοι.
 ΣΠΑΕΝΤΙΤ. — Ὁ ἄνθρωπος
 οὐκ ἔστι, Μῆρος Σεν.
 ΕΘΝΙΚΟΝ. — εἰς ἁματωμένους
 ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. — (Κινητή). Βα
 πύματα δ' ἐπὶ δόξατος Περικλῆ
 ΠΑΝΕΘΝΟΝ. — Ἐκτὴ ἐλογί
 τισαν τοῦ Κόσμου.

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ
ΔΕΥΤΕΡΑ, 3ο Ίννοναριόν.
8 π.μ. Κέρκυρα, Ίταλίαν «Τάσ-
Σάντη Φισκάρεν 'Αγ. Εφραίμ
Πράξιαν. «Παναγία» 1 μ. Φο-
σόν Μυτιλήνην 'Αγ. Βασίλειον
Λήμιον Τένεδον Σαμοθράκην.

2 μ.μ. Χιον, Μοτιλήνην (Κων)
 τσαν 2 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον
 α' Αντίσσαν 2 μ.μ. Αίγυπτον Κάρι
 Βόλον α' Αθηνα 3 μ.μ. Σύρον Τ
 νεν Ίκαρίαν Βαθ Κεφάλας α' Δ
 α' Ιωάννινα 4 μ.μ. Σύρον Πάρο
 ον, Οίαν Θόραν,

ΚΗΔΕΙΑ

ἀδελφοὶ Σκαρλάτος Δ. Σουτζος,
Μάρκιν Νικόλαος Δ. Σουτζος, Ἰω-
μητριάδου Ἀλέξανδρος Δ. Σουτ-
ζος Δ. Σουτζος, Ἰωάννης Δημ.

ΠΕΝΘΗ

Μετά Ελευθέριου Βούλγαρη άγγ.

ΑΠΟΝΗ, ΠΛΗΡΗΣ ΕΝ ΔΕΥΤΕΡΑΙΩ
 ΤΩ ΚΑΘΗΜΕΡΩ ΤΩΝ ΣΤΕΥ ΤΩΝ
 ΤΩΝ ΔΕ ΙΝΔΙΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑ
 ΟΥΤΩΝ ΠΟΛΥΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΙΣ
 ΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΔΙΕΥΘ

Τρίτοιο ζητεί στην υπηρεσία του
Ελευθερίου Μπογιαντζήλου κα-
θέτη της Πολυτεχνικής Βασιλείου κα-
ν Στατ7.

— Η Σοφία 'Αβεντασιάν δια-
Βασιλείου Αφράδος παρά τη οικί-
α Αλέξανδρου Σκληρού ζητεί τους 'Α-
βεντασιάν, Πετρούζην 'Αβεντασιάν, 'Ι-
μπερίση και την Μαρίαν Δουκιάδη.

— Η κ. Χρυσάνθη Παπαδοπού-
λου ομοίως παρά τη οικί-
α Αλέξανδρου Σκληρού.

— Ἡ Εὐλαμία Ἰωαννίδου διούκισσιν διαμένουσα ζητεῖ τοῦ

23. Ἡ δευτερεῖς Μαρία Παπαρῆ
θῶνης 74 Ἀθῆναι) τὸν πατέρα
ὄν Παπαρῆλιαν ἢ Γίασαζην.

ΤΙ ΥΠΕΡΑΝΩ ΟΛΩΝ ΕΙΝΑΙ
ΚΗΛΕΠΙΔΕΣ
ΣΙΟΥ Χ. ΧΡΗΣΤ

τοῦ	τρίτων προνομίων εὐρεσιταχνίας
της	σομένη καὶ ταλειοποιημένη
ε-	διομηχανία Κηλεπισθεσμε
ς	λεοθεσμων καὶ Κερρ
αἱ	

πρὸς πολλῶν ἐπισκευῶν, δ
 ἐν ᾗ ἀναγκασθῆτε καὶ αὐ
 θερᾶν ὁρᾶσθαι διὰ
 ἀναγκουρίζει καὶ πρὸς
 ῥᾶς ἡλικίας καὶ αὐτὰς δ
 οὐκ αἰσθάνηται.
 Οἱ αἱ τῶν ἐπαρχῶν πάσης
 σαφὲς ἔντυπον ὀφείον μεταγ
 γραφῆμενον δωρεάν εἰς τὸ
 «Εὐδινέον καὶ Εὐροστ
 Κηλοπόλεμον»
 ΧΡΥΣΤΟΣ

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding of the book, with visible stitching or staples. There is no text or other markings on the page.

100

YR

εις την ιδίαν
Ματθαίον

E OI
MOI
OY

ες ἑσχαται ἐ-
 χορμήσεων
 κηλῶσι τῶν
 οφθαλμοῦν
 ἀκόμη ὑπὸ
 νου ἐκ τῆς
 ἀποστολῆς
 ἀποστολῆς
 ἀποστολῆς